

Jorden rundt

– uden brug af fly

Rekordforsøg. Danske Torbjørn C. Pedersen er på en eventyrlig mission. Han vil som den første rejse gemmen alle verdens lande uden at lette fra jorden.

Af Jakob Øster // rejseliv@berlingske.dk
Fotos: Torbjørn C. Pedersen og Jakob Øster

Dette er historien om en rødhåret englænder, der har besøgt alle verdens lande. Og om en leverpostejsfarvet dansker, der prøver at overgå ham. To mænd, der begge bærer hat. Om den ene, der er blevet fængslet to gange undervejs. Om den anden, der har krydset Atlanterhavet midt om vinteren. Det er historien om et rejse-kapløb, som kun få kender til. Det er også historien om, hvordan de to mænd mødtes undervejs. Dengang de stadig var venner.

En historie, som jeg får fortalt, da jeg møder Torbjørn Cederlöf Pedersen på restauranten Hippocampo i Brazzaville i Republikken Congo.

Torbjørn og jeg er begge medlemmer af De Berejstes Klub. Vi har skrevet sammen i månedsvis, og jeg har fulgt hans blog 'Once Upon a Saga' i over to år. Men det er første gang, vi mødes. For hvis man skal møde Torbjørn, skal man rejse langt væk.

Han ligner det, han er. En mand på vej gennem verden. Håret er vildt, T-shirten er hullet, skægget er langt, signaturhatten er slidt. Han ligner en, der har været på farten siden begyndelsen af tid. En hjemmesvejset jerntrappe, med afsindigt høje og ure-

gelmæssige trin, leder os efter frokosten op til Torbjørns stamsted i Brazzaville. En vandpibe-caffé med røde plasticsofaer og udsigt over hovedstadens fredelige bymidte. Her tilbringer vi hovedparten af de tre dage, jeg er i byen. Vi drikker øl, ryger vandpibe og fortæller røverhistorier.

Det er snart to og et halvt år siden, Torbjørn tog hjemmefra, så der er mange historier at fortælle. Det sidste halve år har han dog tilbragt hovedparten af tiden med at vente. Vente på visum. For her i den centralafrikanske region er udstedelse af visum en langsommelig og overdrevet bureaukratisk proces. Det er regntid, og mellem tordenskrald og kaskader af trom-

mende vand på bliktaget, her på vandpibe-cafféen i udkanten af en af verdens største regnskove, får jeg Torbjørns historie.

Torbjørn vil besøge alle verdens lande. På én lang, sammenhængende rejse over land og vand – uden at flyve. Han vil være mindst 24 timer i hvert land og må ikke vende tilbage til sit hjemland undervejs. Han skaffer selv alle nødvendige visa undervejs på turen uden at sende et af sine pas hjem til en europæisk ambassade. Det har intet menneske gjort før Torbjørn.

20 dollars om dagen (ca. 130 kr.) lyder Torbjørns beskedne budget på, og de sponsoreres af firmaet Ross Offshore.

Budgettet dækker overnatning, transport, visum og mad. Udgifter holdes nede ved at benytte billig lokaltransport, spise mad fra gadekøkkener og ofte overnatte gratis hos lokale, for eksempel via 'couch surfing', eller hos Røde Kors, en af projektets andre samarbejdspartnere.

Der indgår 203 lande i verden i Torbjørns projekt. De 193 FN-lande samt ti ekstra 'lande', heriblandt Grønland og Færøerne. Da jeg møder Torbjørn, har han besøgt præcis 100 lande. Hans plan var oprindeligt, at hele projektet skulle vare mellem tre og fire år. Tidsmæssigt er han således bagud. Men det er ikke fordi, tiden betyder så meget for ham:

Jeg kommer ikke hjem uden at have besøgt alle lande i verden, så bliver jeg hellere herude

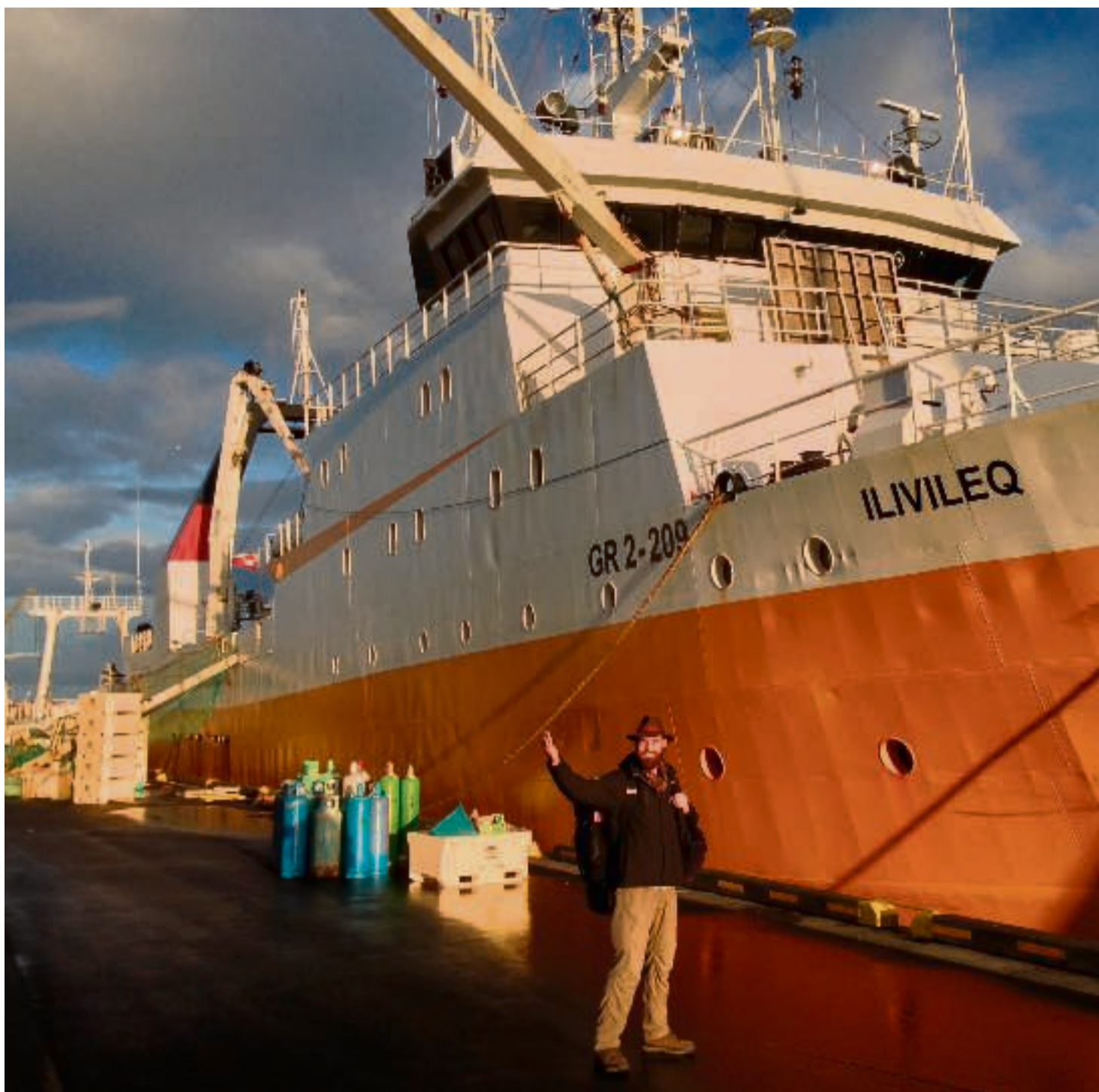
»Jeg tror ikke, jeg giver op. Det kan være, jeg dør undervejs, men jeg tror ikke, jeg giver op. Heller ikke, selv om det tager 10 eller 15 år. Jeg kommer ikke hjem uden at have besøgt alle lande i verden, så bliver jeg hellere herude,« siger han.

Kun ét menneske er officielt anerkendt for at have besøgt alle verdens lande uden at flyve. 'The Ginger Scouser' kalder han sig. En bindegale, rødhåret filmfotograf fra Liverpool ved navn Graham Hughes. Han tog hjemmefra i 2008 med ambitionen om at besøge alle verdens lande på kun et år. Sådan kom det ikke til at gå. Men fire år og 31 dage senere var han færdig, og i

2014 anerkendte Guinness Rekordbog bedriften efter »den mest opslidende kontrolproces i nyere tid« og tilskrev Graham Hughes rekorden, som »den, der hurtigst har besøgt alle verdens lande benyttende offentlig overfladetransport«. Rejsens første år dokumenterede Graham Hughes via et ugentligt program på National Geographic Adventure Channel.

Undervejs blev han sat i fængsel to gange. I Kap Verde blev han anklaget for menneskesmugling og sad seks dage i fængsel sammen med ti fiskere fra Senegal, som han havde betalt for at sejle sig fra

Ilvileq, trawleren, der fragtede Torbjørn fra Island til Grønland. Februar 2014. På vej til land 40.

På udflugt i Qaqortoq, Grønland. Februar 2014. Land 40.

Senegal på fastlandet til Kap Verde ud for Afrikas kyst.

I Republikken Congo – altså i samme land, som dette interview finder sted – befandt Graham Hughes sig i en truck med utallige lokale, da han som den eneste blev tilbageholdt ved en kontrolpost på vej ind mod Brazzaville. Uden nogensinde at få at vide, hvad han var anklaget for, blev han smidt seks dage i fangehullet. En oplevelse, han beskriver sådan her på sin blog:

»De rev mine briller af mig, hvilket grundet mit stærkt begrænsede syn er lidt som at tage den hvide stav fra en blind mand. Så blev jeg smidt på hovedet ind i et rum, som jeg kun kan beskrive som et sted, hvor du ville vågne op, hvis du var blevet taget til fange af en øksemand. Sandsynligvis det mest traumatiserende øjeblik på hele min rejse, hvis ikke i hele mit liv. Dér, i den beskidte, stinkende, myggebefængte celle, uden briller, i en verden, der kun bestod af tåge, brød jeg sammen og græd.«

Næsten halvdet år gik der, fra projektet var fuldført, til Guinness Rekordbog anerkendte rekorden. Guinness var nemlig i tvivl om, hvorvidt det kunne retfærdiggøres, at adskillige lande kun var besøgt ved at gå over grænsen uden visum, sætte fod i landet og så gå tilbage igen. Og i særdeleshed om det kunne accepteres, at Nordkorea kun var besøgt ved fra Sydco-

rea at besøge den demilitariserede zone, der adskiller syd og nord.

Ifølge Wikipedia fik Graham Hughes desuden lov til at holde pauser og tage hjem undervejs, hvis personlige forhold nødvendiggjorde det, så længe fly ikke indgik, og han returnerede til det præcis samme sted, han forinden var nået til.

Alligevel fløj Graham Hughes hjem flere gange, blandt andet i forbindelse med hans søsters alvorlige sygdom, død og begravelse. Men angiveligt også for at holde ferie og skaffe visa. Bagefter fløj han tilbage, hvor han var nået til, og fortsatte som foreskrevet sin rejse med overfladetransport derfra. Til trods for brugen af fly endte Guinness altså med at anerkende rekorden.

Kommer Torbjørns projekt til at lykkes, kommer det derfor til at overgå Grahams. Det er hans Everest uden ilt. Helt uden fly. Visum til alle lande. Uden pauser. Uden undtagelser. Ingen hjælp hjemmefra med at skaffe visa. En mand. 24 timer i hvert land. Ét par sko. Ét hat. Og én stor verden.

»Alt er gjort. Men dét her har ingen gjort før mig,« siger Torbjørn.

Torbjørn C. Pedersen er 37 år og har fået rejseriet ind med modermælken som søn af en finsk mor og en dansk far, der inden Torbjørn skulle starte i skole var udstationeret i årevis i Canada og USA.

»Jeg har alle dage været drevet af

FØLG EVENTYRERNE

Torbjørn skriver løbende på sin blog onceuponasaga.dk.

Man kan også følge ham på Facebook, YouTube, Twitter, Instagram og Reddit ved at søge på 'Once Upon a Saga'.

Torbjørn har over 22.000 følgere.

Graham Hughes kan følges på theodysseyexpedition.com.

Han kan ligeledes følges på Facebook, YouTube, Twitter, Instagram og Reddit.

Næsten 1,5 mio. mennesker har set Graham Hughes YouTube-video 'One Second Every Country'.

udlængsel og lyst til eventyr,« fortæller han.

»Som lille gik jeg engang så langt hjemmefra, at jeg måtte hentes hjem i bil.«

Han har været FN-soldat i Afrikas Horn, er uddannet inden for logistik og har været udstationeret i Libyen, Aserbajdsjan, Kasakhstan, Bangladesh og ved Den Arktiske Cirkel.

»Et sted derimellem begyndte jeg at opleve mit eget land fra min kajak og verden på forskellige motorcykler. Og så en dag forlod jeg Danmark for at prøve kræfter med det umulige.« Jeg spørger Torbjørn, hvorfor han gør det:

»Der er mange grunde. Ud over at gøre noget ugjort, så er der helt grundlæggende noget, der kalder på mig herude. Og så vil jeg gerne give folk mulighed for at få et indblik i hvert eneste land i verden ved at følge mig på de sociale medier. For at vise at verden er uendeligt meget bedre, end den traditionelt portrætteres i medierne.«

Torbjørn begyndte sin jordomrejse med at besøge alle lande i Europa. Derfra skulle han krydse Atlanten. Med offentlig transport. Om vinteren. Det var lavsæson for fragtskibe i Arktis, og krydsningen endte med at tage fem måneder.

»Jeg er 1.000 år for sent på den til at være viking,« siger Torbjørn. Men det er en moderne vikingefærd, jeg kommer til at tænke på, da jeg hører om hans tur over

Torbjørns får besøg af sin kæreste i Bolivia ved togkirkegården, inden de forsætter over Salar de Uyuni på vej til Chile. September 2014. På vej til land 56.

Ankommet til Cienfuegos i Cuba. Land 74. Februar 2015.

Med 'alternativ transport' ved checkpoint i Republikken Congo. Mange flygtede ud af byen grundet valg i Brazzaville, der skabte frygt for, at der skulle udbrude krig. Oktober 2015. Land 98.

To mænd med skæg og hat. To mænd med vanvittige missioner. Graham Hughes og Torbjørn Pedersen på Jinja Island, Panama. Juli 2014. Land 50.

Atlanten. En ikke særlig søstærk Torbjørn stævnedes med fragtskib ud fra Norge til England. Via Skotland tog han videre til Færøerne med en såkaldt 'reefer' – et køleskib til fragt af fisk. Derfra til Island, som eneste passager, på et kombineret fragt- og passagerskib, der på denne tid af året normalt ikke medtager passagerer, da vejret er for hårdt. Efter mere end en måneds ventetid på Island fandt han endelig en fiskekutter, der skulle til Qaqortoq i Grønland.

»Krydsningen tog omkring fire dage, og vi skulle krydse det notoriske isbælte. Det så køligt og uhyggeligt ud. Hjælpen var langt borte, og hele trawleren gav et sæt, når vi ramte de tonstunge isflager. Vi sad fast flere gange og måtte bakke for at komme fri,« fortæller han.

I Qaqortoq løb Torbjørn på besætningen fra det danske flådefartøj 'Isbjørn', som gæstfrit tilbød ham en gratis helikoptertur ind over indlandsisen.

»En drengedrøm,« siger Torbjørn.

»Men jeg blev nødt til at takke nej. Jeg vil besøge hele verden helt uden at flyve. Og ingen må kunne så tvivl om mit projekt.«

Fra Qaqortoq gik turen videre op langs den grønlandske kyst til Nuuk med et fragtskib, som kun i helt exceptionelle tilfælde medtager passagerer.

Nuuk i begyndelsen af marts skulle vise sig ikke at være noget maritimt knudepunkt. I næsten to måneder gik hver

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Til sidst gik jeg ned på havnen, listede mig forbi vagterne og sneg mig om bord på Eimskibs båd

eneste båd tilbage til Danmark. Ikke en mulighed for Torbjørn, der havde lovet sig selv ikke at komme hjem, før rejsen var slut. Først i slutningen af april lagde en rejetrawler, der skulle på værft i Island, vejen forbi – lidt af en omvej, når man er på vej til Canada. Men det var den eneste mulighed for at komme videre.

Fra Island til Canada har rederiet Eimskib fragtruteafart. De gad bare ikke have Torbjørn med. »Måske hvis dit projekt havde været mere interessant,« sagde rederiets kontaktperson.

»Vi har feks. engang haft en om bord, der har besteget Everest.«

En hurtig internetsøgning viser, at omkring 5.000 personer har besteget Everest. Til sammenligning anslås det, at under 500 personer har besøgt alle verdens lande. Heraf altså ingen fuldstændig uden at flyve. »Men det var Eimskib desværre bedøvende ligeglad med,« fortæller Torbjørn.

»Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Til sidst gik jeg ned på havnen, listede mig forbi vagterne og sneg mig om bord på Eimskibs båd og fik heldigvis lov til at møde kaptajnen. Han sagde, at han desværre ikke måtte tage mig med. Heldigvis nåede han at fortælle, at skibet slet ikke tilhørte Eimskib, men var leaset fra det tyske Buss Reiderei. Dem ringede jeg til. Og hvis jeg bare betalte lidt for en forsikring og 15 dollars om dagen samt lovede at skrive på

min blog om overfarten, kunne jeg til sidst alligevel få lov at komme om bord.«

Da Torbjørn senere på sin rejse nåede frem til Sydamerika, lavede han en dag en 'Spørg mig om alt-session' på websitet Reddit.

»Fedt projekt – det har jeg også gjort,« skrev en bruger pludselig. Brugeren var Graham Hughes.

Efter at have færdiggjort sin ekspedition vandt Graham Hughes sin egen ø i realityprogrammet 'SOS Island', som han kom med i ved blot at skrive »Jeg er Graham Hughes – googl mig« i ansøgningskemaet. I selve programmet, der minder lidt om Robinson Ekspeditionen, skulle han filme sin daglige overlevelseskamp med et lommekamera og en mobiltelefon. Om det var hans charmerende eventyrer-væsen eller hans forudgående erfaring som professionel dokumentarfilmsfotograf, der gjorde udslaget, vides ikke, men Graham Hughes vandt programmet og et gavekort på 100.000 dollars til en ejendomsrådgiver, der sælger øer. Man kommer ikke langt på ø-markedet for et sådant beløb, så Hughes købte en andel af en mangrove-ø ud for Panama og kaldte den – efter sin hårfarve – 'Jinja Island'. Her driver han nu et backpackersted.

»Hvis du har mod på at rejse lidt bag-

På hovedvejen, der fører fra Berberati i Den Centralafrikanske Republik til havnebyen Douala i Cameroun. September 2015. Land 96.

læns, så kom og besøg mig på min ø,« skrev Graham Hughes til Torbjørn.

Og det havde han.

»Ud over en hund og nogle kyllinger var vi alene. Øen består af mangroveskov med lidt kokospalmer og et lille hus på pæle, hvor vi boede. Vi lavede mad og drak nogle øl og legede med Grahams fjernstyrede drone. Vi havde i sagens natur meget tilfælles. Vi bruger begge vores projekter til at skaffe opmærksomhed og penge til velgørende formål. Graham til WaterAid og jeg selv til Røde Kors. Vi var meget enige om, at verden er fuld af gode mennesker, og at man ikke behøver at være bange for at rejse. Man finder den hjælp, man skal bruge undervejs, og der er masser af venner herude,« fortæller Thorbjørn og fortsætter:

»Han er sgu en fin fyr, og vi hyggede os. Stemningen var god, og vi skiltes som venner den næste morgen, selv om jeg kunne fornemme på ham, at han måske nu så mig som en konkurrent.«

Noget tid efter fik Torbjørn en besked fra Graham, der brat gjorde venskabet forbi. Utvetydigt, og uden at gøre brug af sprogets pæneste gloser, gjorde Graham opmærksom på, at ingen skulle kunne så tvivl om, at han altid vil være den eneste ubestridte verdensmester i at besøge alle verdens lande.

Torbjørn ryster lidt på hovedet.

»Men jeg kan godt lide Graham. Jeg synes, han er sej. Jeg har ingen intentioner

om at beskyldte ham for snyd. Men jeg bliver jo nødt til at fortælle verden, hvordan mit projekt adskiller sig fra hans. Hvad det er, jeg har gjort som den første nogensinde. Hvis det altså lykkes.«

»**At tage af** sted er sådan en rar sorg,« skrev Shakespeare. Torbjørns kæreste hedder Le. Jeg er ikke sikker på, hun er af samme opfattelse. Kun ét år nåede Torbjørn og Le at være et par, før Torbjørn tog af sted på sin nærmest uendelige rejse. Ikke optimale betingelser for et forhold:

»Det giver mening for os endnu,« siger Torbjørn. »Hun har besøgt mig otte gange. Vi ved ikke, om det giver mening om et år. Men jeg håber det selvfølgelig. For mig bliver det stærkere, mens jeg er væk.«

Mødesteder er svære at aftale. Især når flybilletter til Le skal købes i god tid, for det er svært at forudsige, hvor Torbjørn befinder sig.

»Da Le og jeg skulle mødes i Accra i Ghana, skulle jeg først krydse fra Liberia igennem Elfenbenskysten for at møde hende. Men grundet ebolaudbruddet var denne grænse lukket for udlændinge. Jeg kunne kun få lov at krydse, hvis jeg skaffede underskrifter fra formanden for Ebola-Kommissionen, fra forsvarsministeriet, fra sundhedsministeriet og fra Elfenbenskystens premierminister,« fortæller han.

»Heldigvis er Røde Kors en enestående organisation med højtstående kontakter.

Uden at gøre brug af sprogets pæneste gloser, gjorde Graham opmærksom på, at ingen skulle kunne så tvivl om, at han altid vil være den eneste ubestridte verdensmester i at besøge alle verdens lande.

Jeg blev forsinket, men utroligt nok lykkedes det mig at få alle de fire nødvendige underskrifter. Da jeg så endelig nåede frem til Le, der allerede havde ventet en uge på mig i Accra, fik jeg malaria. Jeg fik medicin med det samme, men mine infektionstal faldt ikke. Det var den ondartede slags. Jeg fik flere piller, men jeg kunne stadig hverken tale rent eller skrive mit eget navn. Le var tre uger i Accra, og det var kun de sidste to dage, vi kunne føre en normal samtale. Jeg følte mig som verdens dårligste kæreste.«

Fra vores stamsted, vandpibecaféen, går vi videre til Mami Wata-restauranten. Fra en sivsofa på en stenterrasse med udhæng over Congofloden taler vi videre, mens vi deler nogle granvoksne, lokale Primus-øl, der serveres i 750 milliliters flasker. På den anden side af floden har vi udsigt til Kinshasa, Afrikas tredjestørste by og hovedstad i nabolandet Den Demokratiske Republik Congo. Landet, der skal blive Torbjørns næste på rejsen. Når han engang får sit visum.

»Den farligste situation undervejs fandt sted for en måneds tids siden. Et af mine visa til Congo blev afvist ved grænsen. Jeg måtte derfor rejse tilbage ind i Cameroun og tage en bush-taxa; en gammel personbil, der var omdannet til taxa, tilbage mod hovedstaden, Yaoundé. Vi sad to mænd på passagersædet og fem mænd på bagsædet, og selv chaufføren delte sit sæde med en

To medlemmer af De Berejstes Klub mødes ved Congo-floden for at lave dette interview. Republikken Congo februar 2016. Land 98.

Torbjørns livret i Afrika: Frisk, grillet fisk med maniok og sauce. Spises med chili og med fingrene. Libreville, Gabon. September 2015. Land 97.

anden passager. Det var en lang tur, på de støvede, røde jordveje, og alle andre passagerer faldt i søvn. Chaufføren så også søvrig ud. Til sidst faldt han i søvn, og bilen krængede med høj fart til højre. Sekunder før vi røg af vejen og ned i den stejle grøft, fik jeg med en refleksbevægelse hevet fat i rattet og rettet bilen op. Chaufføren vågnede i det samme og så forvirret på mig. Alle de andre sov stadig. De finder aldrig ud af, hvad der var lige ved at ske.»

Dagen efter sidder vi igen på restaurant Hippocampo. Samme sted, som vi mødtes første gang. Mit fly mod Angola afgår om et par timer, og det er tid til at sige farvel. Mit sidste spørgsmål er det oplagte. Hvad gør han, hvis han mister en af sine nære undervejs:

»Min far har sagt, at hvis han dør, mens jeg er af sted, skal jeg ikke komme hjem til hans begravelse. Så er han der jo alligevel ikke mere. Men når jeg kommer hjem, og jeg har fuldført rejsen, har vi aftalt, at jeg skal tage ud og klappe hans gravsten.«

»Vi ses forhåbentlig igen, når jeg kommer hjem,« siger Torbjørn, da jeg sætter mig ind i den grønmalede taxa mod lufthavnen. Vi ved begge to, at det har lange udsigter. I mellemtiden må jeg, ligesom alle andre, nøjes med at følge med på bloggen. Og krydse fingre for, at Torbjørns vanvittige projekt lykkes. At eventyreren med den slidte hat tager den ultimative rejser rekord med hjem til Danmark.

ISLANDSUGEN

Rejsen for den "individuelle rejsende!"

En oplevelsesrig Islandsuge med udgangspunkt i Reykjavik til attraktiv pris.

Besøg Island i den bedste rejseperiode – nemlig juli!

Ugentlig afgang med ledige pladser den 4. juli, 18. juli og 25. juli.

Oplev gruppefordelene – men form selv din rejse!

Pris fra
kr. **9.990,-**
pr. person

8 dage/
7 nætter

B&P TRAVEL
BUSINESS AND PLEASURE TRAVEL AGENCY

www.bptravel.dk · Tlf. 71 99 66 22

Spies tager skraldet fra 6,- i timen

TRÆT AF FORÅRSRENGØRING OG HAVEARBEJDE? VI FORESLÅR, AT DU SNUPPER EN UGES FERIE, OG MENS DU INDTAGER EN LIGGESTOL OG FÅR EN DRINK VED POOLEN, SØRGER VI FOR AT VASKE DINE HÅNDKLÆDER, TØMME SKRALDESPANDEN, GØRE RENT PÅ BADEVÆRELSET, LUFTTE DIN DYNE OG SKRUBBE GULVET. OG VI TAGER KUN FRA 6,- I TIMEN INKL. FLY OG HOTEL, HVIS DU KAN REJSE I JUNI.

EN UGE
UDEN PLIGTER
FRA **999,-**

LESBOS

Hotel Miramare. Afrejse f.eks. 5/6

1 uge 999,- **SPAR 2.900,-**

TYRKIET

Hotel Park Alanya. Afrejse f.eks. 7/6

1 uge 999,- **SPAR 2.400,-**

BESTIL FERIE PÅ SPIES.DK ELLER 70 10 42 00

BERLINGSKE

REJSELIV

LØRDAG 21.05.2016 4. SEKTION

TIL FODS LANGS
BRYRUPBANEN

TIL FOLKEFEST
I OSLOS GADER

*Her er modellernes
yndlingsapotek i Paris*

I'M TRAVELING
TO EVERY COUNTRY
IN THE WORLD

EVENTYRLIG REJSEREKORD

En dansker har sat sig for at slå verdensrekorden i at rejse jorden rundt – uden at sætte sig op i et fly.

STORBY OG STRAND

HVIS REJSELYSTEN TRÆKKER MOD SHOPPING, STORBYPULS OG LÆKRE STRANDE PÅ SAMME TID, SÅ HAR SPIES MASSER AF FORSLAG TIL FERIEEN. VI SØRGER FOR FLY OG HOTEL – DU BESTEMMER HVOR OG HVORNÅR.

BARCELONA
Catalonia Park Güell, kat. 3
Afrejse f.eks. 6/6
3 nætter **1.895,-**

SPAR 500,-
VED BESTILLING
SENEST 26/5. RABATTEN
ER FRATRUKKET

BESTIL FERIEEN PÅ SPIES.DK ELLER 70 10 42 00

SPIES